

Kırık Fay Hattı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Kasım 2021

Yuttuğum sözcüklerin haddi hesabı yok: yazdıklarım ne ki öğütemediğim acıların yanında?

Açısı yok bu acının bir anlamı da yok sevmenin...

Yitiminde ömrün

Gün dediğin

Derli toplu bir b/ölüm benimki, bayım.

İçimin makamlarında takılı bir ıslıksınız

Her düştüğümde dara

Dokunmak istedim ben sadece:

Dokunmak yüreğinize

Ar damarı çatlamış zebanilerden kaçtım ben hem

Yine de yakalandığım sağanak ve her dem

Tutuldum güneş gibi

Tutuldum yemini kayıp bir ölümden

Sırlarımı pay etmek adına

Adlandıramadığım mevsimin

Ben gülücük kuşlarına da k/andım

Her kuşu yüreğim sandım

Kuş kadar canı ile

Esefle reddedilen bir kuştan da farkım olmadı benim.

Yetilerim sonsuz

Yitimimde saklı aciz

Varlığımdan dökülen pul pul

Kaç pula denk düştüğümü hesapladı kâhin:

Kaderime razı

Kederime düşkün

Aşka küskün

Yalnızlık ne ki hem?

Darmadağın olmuş yetimliğimden arda kalan

Darboğazı ömrün

Ölüm dediğiniz bir koşu ise başı çektığım

Defalarca gidip geldim

O sırça köşküm de karıştı tarihe

Ben devşirmenler gibi hacizli yüreğime

Sokulan tüm kuşları da reddettim
Baktım ki kayıyorum en dibe
Son bir umutla kazan kaldırdım içimdeki dinginliği
Sonlandırın karanlıktan, karartılardan da olmalıydı
Hani farkım:
Farkındalığım,
Farzı hayatın
Meğerse bir ömür o kırık fay hattında yaşamışım.

Azade sözcükler
Ayıp addedilen kayıp meali tükenmişliğimin
Arz etmiyorum artık
Talep edilesi bir düş' e de mahal vermeden
Bir düşüp bir düşünüp yol alıyorum
Sözüm ona huzura yakın o menzilde.

Askeri ve asgari müşterekler
Asker gibi yetiştiğim karargâh konumlu hanemde
Bense emir eriyim yüreğimin
Şimdilerde beynimle sürtüştüğüm.
Tutuşmak ne ki tüten dumanın yanında?
Türettiğim ilkeler
Tükenmediğim kadar da tutuklusuyum kaderin
Kan kussam da içtiğim kızılılık şerbeti,
Kardığım imgelerse mısır patlağı gibi
Gelin görün ki;
Açlıkla terbiye ettim ben nefsimi:
Nefesim tükenene kadar
Yâd edeceğim maziyi, iyiyi ve sevgiyi.